

Ribbens

KRONIEK

Tijdschrift van de familievereniging Ribbens • Nummer 7 • Jaargang 4 • Januari 1995 • Verschijnt enkele keren per jaar

GELUKKIG NIEUWJAAR

Het bestuur van de Stichting Familiegesciedenis Ribbens wenst alle aangeslotenen een gelukkig 1995 toe !

BIJDRAGE 1995

Zoals bekend houden we met opzet het jaarlijks inschrijfgeld zo laag mogelijk nl. fl. 15,- of Bfrs. 300. Daarvoor krijgt U ieder halfjaar de Ribbens Kroniek toegesonden. Zoals U in deze Kroniek kunt lezen houden we U steeds op de hoogte van alle nieuws en we verstrekken de aangeslotenen alle gewenste genealogische gegevens. Door een zuinig beleid komen we met Uw bijdragen net rond. Ingesloten vindt U een accept-girokaart voor de bijdrage 1995, die wij gaarne tegemoet zien !

RIBBENS IN HET NIEUWS

In de NRC van 10 juni troffen we nevenstaande tekening aan van Elke Ribbens uit Rotterdam.

Bij de verkiezingen voor de gemeenteraad behaalde **Robert Ribbens** in Kalmthout, na de burgemeester, de meeste voorkeur stemmen en werd na 18 jaar gemeenteraadslid nu eerste schepen. Proficiat !

De GVA (Gazet van Antwerpen) wijdde op 18 november een artikel aan "125 jaar Antwerpse Lourdesbedevaarten." Op de foto's troffen we ons bestuurslid **Jos Nelen** en zijn vrouw **Anna Ribbens** aan.

Dankzij de medewerking van vrijwilligers kunnen zieken en gehandicapten helemaal deelnemen aan het bedevaartgebeuren.

In de cirkel Jos Nelen.

PATER GASTON RIBBENS NAAR DE MISSIE

Pater Gaston Ribbens, geboren 6 juli 1937 is Redemptorist. Hij werd op 26 december 1962 tot priester gewijd en vertrok in oktober 1963 voor het eerst naar Zaire. Wij ontmoetten hem tijdens zijn verlof. In november vertrok Gaston weer naar zijn geliefde Zaire. We hebben lang met hem gesproken en geven hier een aantal van zijn uitspraken weer :

Nooit zijn de rijen voor onze deuren zo groot geweest. De ene vraagt geld om voorgeschreven medikamenten te kunnen kopen, de andere kan een operatie niet betalen. Nu ze echt in de miserie zitten mogen we die mensen niet aan hun lot overlaten. We moeten vooral solidair blijven met hen die vechten en nog vechten voor meer rechtvaardigheid. Alleen al door onze tegenwoordigheid kunnen we dikwijls al beletten dat kleine mensen verder worden uitgebuit.

De mensen waarvan ik spreek zijn eigenlijk allemaal het slachtoffer van het regime dat Mobutu gedurende 29 jaar opbouwde. Mobutu die een zeer sterk en goed betaald privé leger oprichtte en een

groep mensen liet mee profiteren. Die mensen hebben er alle belang bij dat Mobutu aan de macht blijft, want als Mobutu valt vallen ze mee. Op dit ogenblik hebben trouwens veel mensen schrik dat Mobutu plots zou verdwijnen want we zouden wel eens een burgeroorlog kunnen krijgen zoals in Ruanda. De oorlog in Ruanda heeft trouwens een grote dienst bewezen aan Mobutu. De laatste jaren stond hij zwak, zijn mensen hadden geen toegang meer tot de Wereldbank, Internationaal Monetair Fonds of andere organisaties. Toen Frankrijk zijn soldaten naar Zaire wilde sturen om de Ruandese vluchtelingen te helpen stelde Mobutu zijn voorwaarden. En nu zorgt Frankrijk er voor dat overal de deuren weer open gaan en Mobutu zit weer veel steviger op zijn troon. Sedert jaren gaat 80% van het nieuw gedrukte geld naar Mobutu die er zijn privé leger mee betaalt en het uitdeelt aan zijn vriendjes. De andere 20% gaat naar de Nationale Bank en komt zo officieel in omloop. Dat systeem brengt natuurlijk een geweldige geldontwaarding mee en een dagelijkse prijsstijging.

De gewone mensen, vooral de staatsambtenaren, zoals onderwijzers, zijn daar het slachtoffer van. Ze hebben een hongerloontje dat dan soms 10, 20 maanden niet uitbetaald wordt. Een paar maanden geleden was het gezamenlijk maandloon van personeel van de rechtbank van Mbanza-Ngungu, prokureur, rechters, griffiers enz.... alles samen 29 man, omgezet in belgische frank gelijk aan 1.900fr.

Ze waren dan ook 9 maanden in staking. Alleen de dringende gevallen werden afgehandeld. Maar wee als ge bij hen terecht komt, dan begint de afpersing.

Maar ja die mensen hebben thuis ook vrouw en kinderen. Ze zijn ook zelf het slachtoffer van het systeem. Zo is het op alle gebied. Voor het oog van de

wereld zegt Mobutu dat alles normaal is en elk kind stijgt elk jaar een klasje hoger. Zo hebben we nu kinderen in het vierde en vijfde jaar die niet kunnen lezen. Vorig jaar wilden we er in de katholieke school iets aan doen. De leerlingen zouden een bijdrage moeten betalen. Van dat geld zou het oudercomité de onderwijzers betalen. Maar soms komt men tot eigenaardige situaties. Om de kinderen te helpen had een zeer edelmoe-dige onderwijzer maanden gratis les gegeven. Zelf had hij vier kinderen op dat schooltje. De kinderen werden door het oudercomité uit de school gezet omdat de vader niet kon betalen.....

Het is natuurlijk niet gemakkelijk te werken in die toestanden. De grote ondernemingen hebben hun deuren gesloten of wachten op betere tijden. Anderen zeggen koudweg dat Afrika afgeschreven is, er valt niets te rapen, er is geen toekomst meer en ze gaan naar Oost-Europa, Azië of elders.

In vele streken is alleen de kerk nog echt werkzaam. Zij was het die jarenlang de mensen trachtte bewust te maken om zich te verzetten tegen Mobutu.

Maar toen de kristenen vreedzaam betogingen organiseerden liet Mobutu die uiteen schieten. Nu zijn ze ontmoedigd. Hun enige toevlucht is toch nog de kerk die tracht voort te werken. Haar hospita-len en dispensarias doen voort.

Daar zijn nog medikamenten al is het wel zeer moeilijk om ze te vinden. Waar zusters zijn, al is het maar een paar, ziet men het verschil in verzorging en worden de medikamenten tenminste niet gestolen. Vele parochies hebben de laatste jaren centra's opgericht waar zieke en onder-voede kinderen dagelijks verzorgd worden en eten krijgen, dikwijls met hulp van Caritas België en Nederland. Artsen zonder grenzen gaven vorig jaar ook veel

medikamenten.

Waarom gaan we terug naar ginder? Niet uit pure medemenselijkheid maar omdat we geloven in God die een totaal andere wereld droomde voor de mensen. Omdat we geloven in Jezus en in zijn evangelie. Jezus die ons is komen leren hoe we een wereld kunnen opbouwen waar het goed is voor iedereen.

Toen men onlangs op TV nogmaals mensonwaardige beelden toonde over Ruanda zei hier iemand tegen me : "Voila, kijk dat maar aan, gij zijt pater, wat zegt ge daarvan, waar is God nu ? Goede vraag. Ik zou zeggen waar zijn de mensen? Het is God niet die die miserie wilde of veroorzaakte. Het zijn de mensen door hun zucht naar macht en rijkdom. God heeft genoeg gezegd en getoond dat Hij het anders wilde. Als ge al die miserie ziet zeg ik waar zijn al die mensen die het zagezegd goed voor hebben met de mensen. Waar zijn zij die echt geloven in het Evangelie ? Neen we mogen die mensen niet in de steek laten..

Lezers van de Ribbens Kroniek die Pater Gaston willen steunen kunnen dat doen door te storten op rekening nummer 430-0836951-26 van DISOP, Spastraat 32, 1040 Brussel. Om een attest van de belastingen te bekomen het rijksregisternummer dat op Uw paspoort staat ofwel Uw geboortedatum onderaan opgeven. Bij voorbaat dank!

OP BEZOEK IN DE USA

Ons bestuurslid **Ton Romeijn** bracht, tijdens zijn vakantie in Canada in oktober

jongstleden, samen met zijn vrouw **Ank Romeijn-Ribbens** en zijn schoonzuster **mevr. H.C. (Riek) Stapper-Ribbens**, die in Brampton, Ontario woont, een bezoek aan Grand Rapids, Michigan in de Verenigde Staten. Ze waren daar de gasten van de **familie van Baak-Ribbens**, die we in 1993 in Nederland hadden mogen begroeten (zie de Kroniek van juli 1993). De gastvrouw, **Frances van Baak-Ribbens**, moest helaas de volgende dag met een infectie in het ziekenhuis opgenomen worden, (ze is inmiddels gelukkig gezond weer thuis) maar haar man, de reverend Edward van Baak, vond desondanks gelegenheid voor een uitgebreide rondrit in Grand Rapids en omgeving.

Zoals bekend zijn de merendeels van huis uit orthodox-calvinistische Nederlandse immigranten van grote invloed geweest op de ontwikkeling van die streek en dat is nog steeds duidelijk merkbaar. De rondrit voerde dan ook, behalve naar Calvin College in Grand Rapids zelf, naar de plaatsen Holland, Friesland, Zeeland en Borculo en eindigde met een diner bij de familie Kaashoek, in gezelschap van o.a. de zusters van de gastvrouw, **Anita, Margaret en Charlotte Ribbens, allen kleinkinderen van Anthonie (Teunis) Ribbens**, (IX.j. in schema B) die rond de eeuwwisseling naar Amerika emigreerde.

STAMVADER B

In het tweede nummer van onze Kroniek zijn we begonnen met het publiceren van wat gegevens over de verschillende familietakken met de naam Ribbens. Het wordt tijd hieraan een vervolg te geven.

Deze keer iets meer over de oudste stamvader, die van tak B die we meestal de 'protestantse tak' noemen:

Van deze **Jan Ariens** weten we eigenlijk maar erg weinig en helemaal niets uit andere bronnen dan kerkboeken. Hij moet rond 1615 geboren zijn in 's Gravenmoer en trouwt op 6 mei 1646 in de kerk van het daar dichtbij gelegen ('s Grevelduin) Capelle met **Mayke Stoffels**, die in dat dorp geboren was. (ged. 4 nov. 1615) Bruid en bruidegom wonen dan in het aangrenzende dorp Waspik. Het echtpaar laat in dezelfde kerk in de jaren die volgen vier kinderen dopen en de doopinschrijving van de jongste daarvan, Ariaantje, op 19 dec. 1653 is meteen de laatste rechtstreekse vermelding van Jan's bestaan die we hebben kunnen vinden. In die vier vermeldingen komt zijn achternaam of beroep niet voor.

De drie hierboven genoemde dorpen behoorden, met Raamsdonk, Sprang en Besoyen, tot de zogenaamde 'zes Hollandse dorpen van de Langstraat' die, met de vestingsteden Geertruidenberg in het westen en Heusden in het oosten, deel uitmaakten van de Oost-West lopende grensstrook tussen het gewest Holland en het oude hertogdom Brabant. Totdat in de tweede helft van de Nederlandse vrijheidsoorlog ook het noordelijke deel van Brabant ('s Hertogenbosch 1629, Breda 1637) op de Spaanse koning werd veroverd, was het gebied veelvuldig oorlogstoneel. Beide strijdende partijen onderwierpen daarbij de dorpen aan belastingheffing. In combinatie met overstromingen en opkomende struikroverij vanuit de zuidelijker gelegen woeste gronden, leidde dat ertoe dat de bevolking toen het in 1648 eindelijk vrede werd, straatarm en vrijwel zonder middelen van bestaan was.

Die middelen van bestaan waren toch al beperkt geweest tot de winning en het vervoer van turf die, toen de turfgronden tegen het midden van de 17e eeuw uitgeput raakten, geleidelijk vervangen werden door het verbouwen, verhandelen en vervoeren

van hooi.

Wat dit laatste betreft: in de 19e eeuw was Waspik nog steeds een drukke binnenhaven met scheepstimmerwerven en touwslagerijen. (Bron: o.m. Rehm, Geschiedenis van Waspik.)

Dat onze **Jan Ariens** (turf?)schipper was staat niet vast; omdat twee van zijn zonen en veel latere nakomelingen schippers waren, is het echter wel waarschijnlijk. Als hij een achternaam had, moet die 'Ribbe' geweest zijn: van bijna al zijn kinderen weten we zeker dat ze die naam voerden.

(wordt vervolgd.)

FAMILIALE GEBEURTENISSEN

GEBOORTE

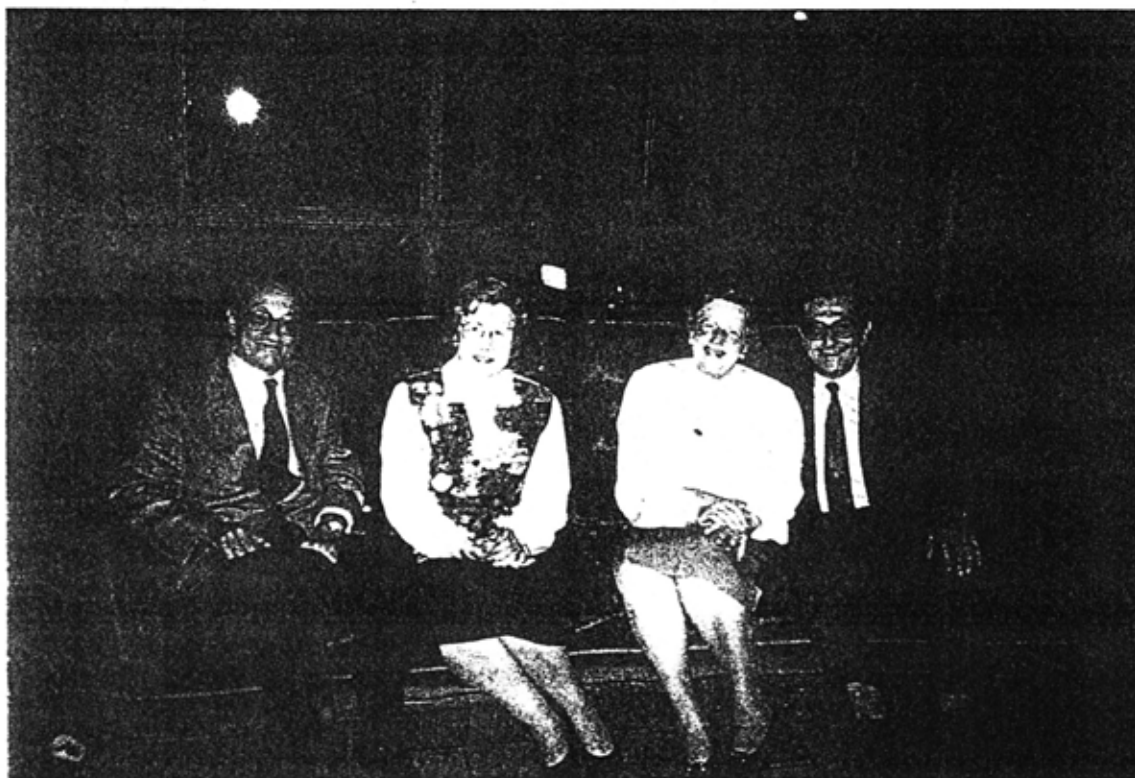
Op 23 juli werd in Diemen **Lisa** geboren, dochter van **Hans Ribbens** en **Daniela Tesselaar**.

Op 30 juli werd in Leuven **Thomas** geboren als zoon van **Raf Dercon** en **Ilse Hooghe**.

Ricardo is de zoon van **Arnold** en **Miranda Ribbens-l'Abée**. Hij werd op 30 oktober in Breda gedoopt.

In Utrecht werd op 25 november geboren **Bhaskar Chaim** als zoon van **Paul Dercon** en **Lidwien Mol**.

Proficiat !!

HUWELIJKSJUBILEA

In augustus werd er feest gevierd in Kalmthout. Een dubbel feest. Op 21 augustus waren **Alfons Ribbens** en **Jeanne Jacobs** 40 jaar getrouwd. Op 23 augustus waren zijn broer **Jos Ribbens** en **Lea Vanthillo** 45 jaar getrouwd. Het werd een groot feest. Op bovenstaande foto ziet U van links naar rechts Jos, Lea, Jeanne en Alfons. Van harte gefeliciteerd !

Chris Ribbens en **Ali Groenewolt** in Vlaardingen vierden op 25 september hun zilveren bruiloft.

Van harte gefeliciteerd en nog vele jaren huwelijksgeuk toegewenst !

OVERLIJDEN

Op 10 september overleed in Kalmthout op 86 jarige leeftijd **Mevrouw Leonie van**

Hooijdonk-Antonissen, de moeder van **Gusta Ribbens-van Hooijdonk**. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen haar familie alle sterkte toe.

Op 13 oktober overleed in Tilburg op 29-jarige leeftijd **Mary-Ann Ribbens**, echtgenote van **Wilfried van Venrooij**. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen haar ouders en verdere familie alle sterkte toe.

DE BORGBRIEF UIT 1719

In het vorige nummer van de Ribbens Kroniek schreven we over deze borgbrief en we veronderstelden dat de daarin genoemde **Anna Ribbens** de zuster zou zijn van de oudste voorvader **Anthony**. Uit nader onderzoek in de doopboeken van Princenhage blijkt echter dat het niet de zuster is van **Anthony**, maar zijn dochter. Zij werd te Etten geboren op 18 september 1696. Zowel **Anthony** als zijn vrouw **Margaretha Guldens** waren getuigen bij de doop van de kinderen van **Anna**. We blijven verder zoeken en houden U van het resultaat op de hoogte !